

Brüssel, 4. oktoober 2017
(OR. en)

12830/17

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0231 (COD)

CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505

MÄRKUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Saaja: Nõukogu

Eelmise dok nr: 12334/17

Komisjoni dok nr: 11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL

Teema: Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, milles käsitletakse liikmesriikide võetud siduvaid eesmärges kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks aastatel 2021–2030, et tagada vastupidav energialiit ning täita Pariisi kokkuleppe alusel võetud kohustused, ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu teabe esitamise kohta (esimene lugemine)

– Üldine lähenemisviis

I. SISSEJUHATUS

1. Euroopa Ülemkogu leppis oma 23.–24. oktoobri 2014. aasta kohtumisel kokku Euroopa Liidu kliima- ja energiapoliitika raamistikus aastani 2030 ning kinnitas ELi siduva eesmärgi vähendada liidus 2030. aastaks kasvuhoonegaaside heiteid 1990. aastaga võrreldes vähemalt 40%.¹ See eesmärk sisaldab ka ELi ja selle liikmesriikide kavatsetavat riiklikult kindlaksmääratud panust, mis esitati ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonile (UNFCCC) 6. märtsil 2015.

¹ Dok EUCO 169/14.

2. Komisjon võttis 20. juulil 2016 vastu kaks seadusandlikku ettepanekut ELi HKSi mittekuuluvate sektorite üldisesse jõupingutusse antava panuse kohta: ettepanek, milles käsitletakse liikmesriikide võetud siduvaid eesmärke kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks aastatel 2021–2030 (jõupingutuste jagamist käsitlev määrus),² ja ettepanek, millega lisatakse maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest pärinevad kasvuhoonegaaside heited ja nende gaaside sidumine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku (LULUCFi määrus)³.
3. Jõupingutuste jagamist käsitleva määruse ettepanekus sätestatakse riiklikud vähendamiseesmärgid, mis põhinevad suhtelisel SKP-l elaniku kohta, mis tähendab, et kohandatakse nende liikmesriikide eesmärke, kelle SKP elaniku kohta on kõrgem ELi keskmisest, et kajastada kulutõhusust selles rühmas. Ettepanekus säilitatakse olemasolevad paindlikkusmeetmed (ülekanndmine ja mahaarvamine, liikmesriikidevaheline ülekanndmine), ning selles pakutakse välja kaks uut paindlikkusmeedet: teatavatest LULUCFi arvestuskategooriatest pärit netosidumiste piiratud kasutamine jõupingutusi jagavates sektorites eesmärkide saavutamiseks; ning teatavate liikmesriikide võimalus kasutada piiratud hulka HKSi saastekvoote (kokku 100 miljonit) heitkoguste kompenseerimiseks jõupingutusi jagavates sektorites.
4. Euroopa Parlament hääletas 14. juunil 2017 komisjoni ettepaneku kohta esitatud 48 muudatusettepaneku üle.
5. Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Regioonide Komitee esitasid oma arvamuse vastavalt 14. detsembril 2016 ja 22.–23. märtsil 2017.
6. Nõukogu (keskkond) arutas ettepanekut koos LULUCFi määruse ettepanekuga kolmel korral. Viimane arutelu toimus 19. juunil 2017 eesistujariik Malta koostatud eduaruandele⁴ tuginedes.

² Dok 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ Dok 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ Dok 9861/17.

7. Eesistujariik Eesti on jätkanud intensiivset tööd ettepanekuga. Alaliste esindajate komitee (COREPER) analüüsis 27. septembril 2017 eesistujariigi uut kompromissteksti⁵. Laialdase toetuse pälvis nii eesmärk saavutada nõukogus üldine lähenemisviis kui ka ettepanek kasutada eesistujariigi teksti nõukogus edaspidiste arutelude alusena. Arvestades COREPERis toimunud arutelu tegi eesistujariik teksti vaid ühe muudatuse, mis on märgitud **paksus kirjas ja allajoonitult** põhjenduses 2 (varasemad muudatused võrreldes komisjoni ettepanekuga on märgitud allajoonitult).
8. Tekst esitatakse nõukogule (keskkond), mis arutab seda oma 13. oktoobri 2017. aasta istungil eesmärgiga saavutada üldine lähenemisviis.

II. ÜLEVAADE OLUKORRAST

9. 2030. aastaks seatud riiklikke kasvuhoonegaaside heite vähendamise eesmäärke, mis on esitatud komisjoni ettepaneku I lisas protsentides, ei ole nõukogus peetud aruteludel üldiselt kahtluse alla seatud. Selle asemel, tagamaks ettepaneku üldine tasakaal, on aruteludel algusest peale keskendunud ettepaneku muudele kesksetele elementidele: linearse vähendamiskava alguspunkt (artikkel 4), LULUCFi paindlikkusmeetmed (artikkel 7 ja III lisa), ühekordne paindlikkusmeede (artikkel 6 ja II lisa), heitkoguste kohandamine teatavates liikmesriikides (artikli 10 lõige 2 ja IV lisa).
10. Arutati mitmeid alternatiivseid lähenemisviise mõnele nendest komisjoni ettepanekus sisaldunud kesksetest elementidest, kuid need lähenemisviisid ei leidnud märkimisväärset toetust. Et aruteludega edasi liikuda, lisas eesistujariik Malta ettepanekusse uue elemendina täiendava turvareservi (uus artikkel 10a). Kavandatava turvareservi eesmärk on võtta arvesse mitme liikmesriigi väljendatud muresid, muutmata komisjoni ettepaneku keskseid elemente. Nõukogu 2017. aasta juuni istungil tervitasid delegatsioonid eesistujariigi jõupingutusi ja paljud neist tunnustasid väljapakutud lähenemisviisi kui võimalust liikuda ettepanekuga edasi.

⁵ Dok 12334/17.

11. Eesti eesistumise ajal on töö seetõttu keskendunud nende sätete täpsustamisele, mis käsitlevad turvareservi toimimist, sealhulgas selle suurust ja sellele juurdepääsu andmise tingimusi. Kavandatud turvareserv on 2032. aastal kättesaadav nendele vähem jõukatele liikmesriikidele, kes ületavad ajavahemikuks 2013–2020 seatud eesmärgi ja kellel on probleeme 2030. aastaks seatud heite vähendamise eesmärgi saavutamise isegi pärast muude paindlikkusmeetmete kasutamist. Kõnealune turvareserv rajaneb põhimõttel, et see ei takista liidu eesmärgi saavutamist vähendada kasvuhoonegaaside heidet 2030. aastaks 30% kavandatud määrusega hõlmatud sektorites.
12. Eesistujariik usub, et praegu ette pandud turvareserviga võetakse teatavate liikmesriikide muresid arvesse õiglaselt ja tasakaalustatult, seadmata ohtu komisjoni ettepaneku keskkonnanäesmärkidele vastavust. Enamik delegatsioone saab põhimõtteliselt toetada turvareservi. Mitmed neist on aga osutanud sellele, et nende toetuse tingimuseks on see, et komisjoni ettepaneku muid keskseid elemente ei muudeta. Reservi maksimaalne suurus on endiselt põhiline lahendamata küsimus ja seetõttu jääb eesistujariigi väljapakutud arv (100 miljonit) nurksulgudesse. Mõned delegatsioonid on seisukohal, et see arv peaks olema suurem, samal ajal kui teised on selle suurendamise vastu või toetavad väiksemat näitajat.
13. Mõned delegatsioonid, kes ei nõustu komisjoni pakutud vähendamiskava alguspunktiga, on seisukohal, et turvareserviga ei võeta nende muresid piisavalt arvesse. Üks delegatsioon tegi hiljuti ettepaneku kohandada heitkoguseid konkreetse liikmesriikide rühma puhul erandlikel asjaoludel lisaks artikli 10 lõikes 2 ette nähtud kohandamisele. Üks teine delegatsioon tegi ettepaneku võimaldada LULUCFi paindlikkusmeetmete ümberjaotamist teatavatele liikmesriikidele, kui jõupingutuste jagamist käsitleva määruse nõuete täitmiseks ajavahemikul 2021–2030 on kasutatud netosidumiste kogusummast (280 miljonit) väiksemat summat.

14. COREPERis 27. septembril toimunud arutelu käigus pälvisid mõlemad eespool mainitud ettepanekud mitme delegatsiooni toetuse. Mõned delegatsioonid on aga esitanud nende uute ettepanekute suhtes analüüsi reservatsiooni, samas kui teised delegatsioonid väljendasid muret, et need ettepanekud võiksid ohustada eesistujariigi teksti habrast tasakaalu ja nad eelistavad säilitada teksti COREPERile esitatud kujul. Seetõttu otsustas eesistujariik esitada oma viimase kompromissteksti nõukogus arutamiseks minimaalsete muudatustega.

IV. KOKKUVÕTE

Eeltoodut arvestades palutakse nõukogul võtta käesoleva märkuse lisas esitatud teksti alusel vastu üldine lähenemisviis, mis võetakse aluseks Euroopa Parlamendiga seadusandliku tavamenetluse raames kõnealuse ettepaneku üle peetavatel eelseisvatel läbirääkimistel.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

milles käsitletakse liikmesriikide võetud siduvaid eesmärke kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks aastatel 2021–2030, et tagada vastupidav energialiit ning täita Pariisi kokkuleppe alusel võetud kohustused, ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 [...]

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut⁶,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁷,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust⁸,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt,

- (1) Euroopa Ülemkogu kiitis 23.–24. oktoobri 2014. aasta [...] järeldustes 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistiku kohta heaks siduva eesmärgi vähendada liidu kõikides majandusharudes kasvuhoonegaaside heidet 2030. aastaks võrreldes 1990. aastaga vähemalt 40 % ja seda kohustust kinnitati taas ülemkogu 17.–18. märtsi 2016. aasta järeldustes. [...]

⁶ ELT C..., ..., lk

⁷ ELT C..., ..., lk

⁸ ELT C..., ..., lk

- (2) Euroopa Ülemkogu 23.–24. oktoobri 2014. aasta järel dustes märgiti, et liit peaks täitma eesmärgi ühiselt võimalikult kulutasuvalt ja vähendama heidet 2030. aastaks võrreldes 2005. aastaga 43 % sektorites, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2003/87/EÜ⁹ sätestatud liidu heitkogustega kauplemise süsteemi („ELi HKS“), ning 30 % sektorites, mis sinna ei kuulu [...]. Heite vähendamisse peaksid oma panuse andma kõik majandussektorid ja eespool nimetatud jõupingutuses peaksid osalema kõik liikmesriigid, pidades silmas tasakaalu õiglus- ja solidaarsuskaalutluste vahel. Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi mittekuuluvates sektorites riiklike vähendamiseesmärkide kehtestamiseks kasutatavat meetodikat tuleks koos kõigi elementidega, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses nr 406/2009/EÜ,¹⁰ jätkata kuni 2030. aastani, kusjuures jõupingutuste jaotus põhineb suhtelisel sisemajanduse koguproduktil (SKP) elaniku kohta. **Kõik liikmesriigid annavad oma panuse ELi üldisesse heitkoguste vähendamisse 2030. aastaks, kusjuures eesmärgid võrreldes 2005. aastaga varieeruvad 0%st kuni -40%ni.** Nende liikmesriikide riiklike eesmärgi, mille SKP elaniku kohta on liidu keskmisest suurem, tuleks kohandada suhteliselt nii palju, et need kajastaksid kulutasuvust õiglaselt ja tasakaalustatult. Kasvuhoonegaaside heite vähendamise eesmärkide saavutamine peaks tõhustama Euroopa majandust ja soodustama innovatsiooni ning eelkõige edendama selliste käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate sektorite arengut nagu hoonehaldus, põllumajandus, jäätmekäitlus ja transport.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta otsus nr 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020 (ELT L 140, 5.6.2009, lk 136).

- (3) Käesoleva määrusega rakendatakse samuti liidu vähendamiskohustusi, mis tulenevad ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppest,¹¹ mille liit ratifitseeris 5. oktoobril 2016 kooskõlas nõukogu otsusega (EL) 2016/1841¹². Liidu kohustus [...] vähendada kasvuhoonegaaside heidet kõigis majandusharudes sisaldub [...] kavatsetavas riiklikult kindlaksmääratud panuses, mille liit ja tema liikmesriigid esitasid Pariisi kokkulepet silmas pidades ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile 6. märtsil 2015. Pariisi kokkulepe jõustus 4. novembril 2016 ja sellega asendatakse lähenemisviis, mis võeti kasutusele 1997. aastal Kyoto protokolliga, mis kehtib kuni 2020. aasta lõpuni.
- (4) [üle viidud põhjendusse 3]
- (5) Puhtale energeetikale üleminekuks on vaja muuta investeerimiskäitumist ja -stiimuleid kõigis poliitikavaldkondades. Liidu tähtsaim ülesanne on luua elujõuline energialiit, et tagada kodanikele turvaline, säästev, konkurentsivõimeline ja taskukohane energia. Selle saavutamiseks on vaja jätkata laiahaardeliste kliimameetmete võtmist käesoleva määrusega ning edendada kõiki teisi energialiidu aspekte, nagu on ette nähtud komisjoni teatises „Vastupidava energialiidu ja tulevikku suunatud kliimamuutuste poliitika raamstrateegia“¹³.

¹¹ ELT L 282, 19.10.2016, lk 4.

¹² Nõukogu 5. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1841 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 282, 19.10.2016, lk 1).

¹³ 6594/15 – COM(2015)80 Final.

- (6) Käesolev määrus peaks hõlmama valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) kindlaksmääratud kategooriatesse kuuluvaid heiteid energeetika, tööstusprotsesside ja toote kasutamise ning põllumajanduse ja jäätmekäitluse valdkonnas, nagu on kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 525/2013,¹⁴ ning mitte hõlmama direktiivi 2003/87/EÜ I lisas loetud toimingutega seotud heiteid. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 7 ja artikli 9 lõike 2 kohaldamist, ei peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) [LULUCF]¹⁵* hõlmatud toimingud olema käesoleva määrusega hõlmatud.
- (7) Andmed, mida praegu esitatakse kasvuhoonegaaside riiklikes inventuurides ning riiklikes ja liidu registrites, ei ole piisavad selleks, et määrata liikmesriigi tasandil kindlaks tsiviillennunduse CO₂-heide, mida direktiiv 2003/87/EÜ ei hõlma. Kui liit kehtestab aruandekohustused, ei tohiks see panna liikmesriikidele ega väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) taotletavate eesmärkide suhtes ebaproportsionaalset halduskoormust. Direktiiviga 2003/87/EÜ hõlmamata lendudest pärit CO₂-heide moodustab kasvuhoonegaaside koguheitest väga väikese osa ning selle heite jaoks aruandlussüsteemi kehtestamine tekitaks põhjendamatu halduskoormuse, pidades silmas direktiiviga 2003/87/EÜ selle sektori suhtes laiemalt kehtestatud nõudeid. Seepärast tuleks valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) kindlaksmääratud allikakategooria „1.A.3.A. Tsiviillennundus“ CO₂-heite väärtust käesoleva määruse kohaldamisel käsitada võrdsena nulliga.
- (8) Iga liikmesriigi kasvuhoonegaaside heite vähendamise 2030. aasta eesmärgi kindlaksmääramisel tuleks lähtuda käesoleva määrusega hõlmatud kasvuhoonegaaside heite läbivaadatud tasemest 2005. aastal, võtmata arvesse selliste käitiste tõendatud heidet, mis tegutsesid 2005. aastal ja mis liideti ELi HKSiga alles pärast 2005. aastat. Aastateks 2021–2030 eraldatud heitkoguste kindlaksmääramisel tuleks lähtuda liikmesriikide esitatud ja komisjonis läbi vaadatud andmetest.

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus .../..., millega lisatakse maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest pärinevad kasvuhoonegaaside heited ja nende gaaside sidumine 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku ning millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 (ELT ...).

* Vt dok 11494/2016 [LULUCF].

- (9) [...] Otsuses nr 406/2009/EÜ kindlaks määratud iga-aastaste riiklike kohustuslike piirnormide suhtes kehtestatud lähenemisviisi kohaldamist tuleks jätkata aastatel 2021–2030, võttes 2020. aastal kava lähtepunktiks kasvuhoonegaaside heite keskmise väärtuse igas liikmesriigis aastatel 2016–2018 ja kava lõpp-punktiks liikmesriigis 2030. aastaks kehtestatud piinormi. 2021. aastal saavad oma heitkoguseid kohandada need liikmesriigid, kelle heite piinorm on vastavalt otsusele 406/2009/EÜ positiivne ja mille puhul komisjoni otsusega 2013/162/EL¹⁶ ja komisjoni rakendusotsusega 2013/634/EL¹⁷ on ette nähtud heite suurenemine aastatel 2017–2020, et võtta arvesse heite suurenemist nendel aastatel. [...].
- (10) Kasutusele võetakse uus ühekordne paindlikkusmeede, et hõlbustada eesmärkide täitmist nendes liikmesriikides, kelle riiklikud vähendamiseesmärgid ületavad oluliselt liidu keskmist eesmärki ja heite kulutasuva vähendamise potentsiaali, ning nendes liikmesriikides, kus 2013. aastal tööstuskäitistele saastekvoote tasuta ei eraldatud [...].

¹⁶ Komisjoni 26. märtsi 2013. aasta otsus 2013/162/EL, milles määratakse kindlaks liikmesriikide aastased saastekvoodid ajavahemikuks 2013–2020 vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 406/2009/EÜ (ELT L 90, 28.3.2013, lk 106).

¹⁷ Komisjoni 31. oktoobri 2013. aasta rakendusotsus 2013/634/EL liikmesriikide aastaste saastekvootide kohanduste kohta ajavahemikuks 2013–2020 vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 406/2009/EÜ (ELT L 292, 1.11.2013, lk 19).

(10a) Kava sellise alguspunkti puhul, mis põhineb kasvuhoonegaaside heite keskmisel väärtusel aastatel 2016–2018, ei võeta piisavalt arvesse eelnevalt alates 2013. aastast tehtud jõupingutusi nende liikmesriikide poolt, kelle SKP elaniku kohta oli 2013. aastal liidu keskmisest väiksem. Seetõttu on asjakohane kehtestada piiratud eriotstarbeline turvareserv, mis ei ületa [100] miljonit CO₂-ekvivalenttonni, säilitades samal ajal käesoleva määruse keskkonnaeesmärkidele vastavuse ning stiimulid liikmesriikidele võtmaks meetmeid, et täita käesoleva määruse kohastest miinimumeesmärkidest suuremaid kohustusi [...]. Kõnealusest reservist peaksid abi saama liikmesriigid, kelle SKP elaniku kohta oli 2013. aastal liidu keskmisest väiksem ja kelle heitkogused on aastatel 2013–2020 väiksemad kui neile aastaks eraldatud heitkogused ning kellel on raskusi 2030. aastaks seatud heitkoguste vähendamise eesmärgi saavutamise ja vaatamata sellele, et nad kasutavad muid käesolevas määruses ette nähtud paindlikkusmeetmeid. [...] Sellise suurusega reserv kataks märkimisväärse osa nõuetele vastavate liikmesriikide prognoositavast kollektiivsest puudujäägist aastatel 2021–2030 ilma täiendavate poliitikameetmeteta, säilitades samal ajal stiimulid täiendavate meetmete võtmiseks. Kõnealune reserv peaks olema nimetatud liikmesriikidele 2032. aastal kättesaadav [...], tingimusel et selle kasutamine ei takista liidu eesmärgi saavutamist vähendada kasvuhoonegaaside heidet 2030. aastaks 30% käesoleva määrusega hõlmatud sektorites.

(11) Liidu võetavad eri meetmed aitavad suurendada liikmesriikide suutlikkust täita kliimakohustusi ning on ülimalt olulised, et saavutada vajalik heite vähendamine käesoleva määrusega hõlmatud sektorites. Need meetmed hõlmavad fluoritud kasvuhoonegaase käsitlevaid õigusakte, maanteeõidukite CO₂-heite vähendamist, hoonete energiatõhusust, taastuvaid energiaallikaid, energiatõhusust ja ringmajandust ning liidu vahendeid kliimainvesteeringute rahastamiseks.

(12) Määruses [LULUCF] on kehtestatud maakasutusest, maakasutuse muutusest ja metsandusest (LULUCF) pärit kasvuhoonegaaside heite ja selle sidumise arvestamise eeskirjad. Kuna käesoleva määruse keskkonnatoimet kasvuhoonegaasi heite vähendamise saavutatud taseme osas mõjutab asjaolu, et arvesse võetakse kogust, mis on vähemalt võrdne kõikide netosidumiste ning raadatud maast, metsastatud maast, majandatavast põllumaast ja majandatavast rohumast tulenevate kõikide netoheitkoguste summaga, nagu on kindlaks määratud määruses [LULUCF], tuleks liikmesriikidel oma kohustuste täitmiseks lubada vajaduse korral kasutada täiendavat paindlikkusmeetet, mis hõlmab kuni 280 miljonit CO₂-ekvivalenttonni kõnealuseid sidumisi, mis jagatakse liikmesriikide vahel vastavalt III lisas esitatud andmetele. Kogumahu ja liikmesriikidevahelise jaotuse puhul võetakse arvesse põllumajanduse ja maakasutuse sektori väiksemat potentsiaali kliimamuutuste leevendamise osas ning sektori asjakohast panust kasvuhoonegaaside heite vähendamisse ja nende sidumisse. Kui vastu võetakse rakendusaktid, milles käsitletakse riiklikel metsaarvestuskavadel põhinevate metsade võrdlustasemete ajakohastamist vastavalt määruse [LULUCF] artikli 8 lõikele 6, tuleks komisjonile [...] anda õigus võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu õigusakte, et kajastada majandatavat metsamaad käsitleva arvestuskategooria osakaalu käesolevas määruses ette nähtud paindlikkusmeetmes. Enne sellise delegeeritud õigusakti vastuvõtmist peaks komisjon olemasolevate andmete alusel hindama majandatava metsamaa arvestuse usaldusväärsust, eelkõige kavandatavate ja tegelike raiemäärade kooskõla. Lisaks tuleks [...] [LULUCF] määrusega ette näha võimalus vabatahtlikult kustutada aastaks eraldatud heitkoguseid, et neid koguseid saaks arvesse võtta selle hindamisel, kuidas asjaomane liikmesriik on kõnealuse määruse [...] nõudeid täitnud.

(13) Selleks et tagada tõhus, läbipaistev ja kulutasuv aruandlus ning et kontrollida kasvuhoonegaaside heite ja liikmesriikidele aastaks eraldatud heitkoguste järgimisega seotud edusammude hindamiseks vajalikku muud teavet, tuleks käesolevas määruses aastaaruannete ja hindamise kohta kehtestatud nõuded lisada määruse (EL) nr 525/2013 asjakohastesse artiklitesse. Kõnealune määrus peaks ka tagama, et liikmesriikides heite vähendamisel tehtud edusamme hinnatakse igal aastal ja et võetakse arvesse edasiminekut liidu poliitikasuundumuste ja meetmete rakendamisel ning liikmesriikidelt saadud teavet. Iga kahe aasta tagant tuleb hinnangule lisada ülevaade sellest, missugused on liidu kavandatud edusammud heite vähendamise eesmärkide täitmisel ning liikmesriikide kavandatud edusammud kohustuste täitmisel. Mahaarvamist võiks siiski kohaldada vaid iga viie aasta tagant, nii et saaks arvesse võtta raadatud maa, metsastatud maa, majandatava põllumaa ja majandatava rohumaa võimalikku panust vastavalt määrusele [LULUCF]. See ei mõjuta komisjoni ülesannet tagada, et liikmesriigid täidaksid käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi, ega komisjoni volitusi algatada asjakohane rikkumismenetlus.

(13a) Määrust (EL) nr 525/2013 tuleks vastavalt muuta.

(14) Euroopa Ülemkogu märkis oma 23.–24. oktoobri 2014. aasta järeldustes, et HKSi mittekuuluvates sektorites tuleks oluliselt parandada praeguste paindlikkusmeetmete kättesaadavust ja kasutamist, et tagada liidu ühiste jõupingutuste kulutasuvus ning ühe elaniku kohta arvestatud heitkoguste ühtlustumine 2030. aastaks. Selleks et parandada kogu vähendamise üldist kulutasuvust, peaks liikmesriikidel olema võimalik kanda osa neile aastaks eraldatud heitkogustest üle teistele liikmesriikidele. Tuleks tagada sellise ülekandmise läbipaistvus ja näha ette, et üle kantakse vastastikku sobival viisil, kaasa arvatud enampakkumine, agendilepingu alusel tegutsevate turuvahendajate kasutamine või kahepoolsed kokkulepped. Mis tahes selline ülekandmine võib tuleneda kasvuhoonegaaside heite vähendamise projektist või programmist, mis viiakse läbi müüjaks olevas liikmesriigis ja mida rahastab vastuvõttev liikmesriik.

- (15) Euroopa Keskkonnaameti eesmärk on toetada säästvat arengut ning aidata keskkonnaseisundit oluliselt ja mõõdetavalt parandada, pakkudes poliitiliste otsuste tegijatele, riigiasutustele ja üldsusele õigel ajal otstarbe- ja asjakohast ning usaldusväärset teavet. Euroopa Keskkonnaamet peaks komisjoni vastavalt iga-aastasele tööprogrammile nõuetekohaselt abistama.
- (16) Selleks et tagada käesoleva määruse kohaselt tehtavate tehingute nõuetekohane arvestus, sealhulgas paindlikkusmeetmete kasutamine ja vastavuskontrollide tegemine, tuleks komisjonile anda õigus võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu õigusakte seoses käesoleva määruse kohaselt liidu registri kaudu täpse arvestuse pidamisega. Vajalikud sätted tuleks koondada ühte õigusakti, mis ühendaks direktiivi 2003/87/EÜ, määruse (EL) nr 525/2013, määruse [LULUCF] ja käesoleva määruse arvestussätted. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende eksperdid võivad järjepidevalt osaleda komisjoni eksperdirühmade koosolekutel, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (17) Selleks et tagada ühetaolised tingimused artikli 4 rakendamisel, mille kohaselt kehtestatakse liikmesriikide aastased heite piirnormid, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹⁸.
- (18) Käesolev määrus ei piira rangemate siseriiklike eesmärkide seadmist.

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (19) [...] Direktiivi 2003/87/EÜ artiklite 11, 24, 24a ja 27 kohaldamisala muutmise korral tuleb vastavalt muuta käesoleva määrusega hõlmatud kasvuhoonegaaside heite maksimumkogust. Sellest tulenevalt peaksid liikmesriigid, kes lisavad käesoleva määruse kohaselt võetud kohustustele täiendavad heitkogused, mis pärinevad varem direktiivi 2003/87/EÜ kohaldamisalasse kuulunud käitistest, rakendama täiendavaid poliitikasuundumusi ja meetmeid, et vähendada heidet käesoleva määrusega hõlmatud sektorites.
- (20) Käesolev määrus tuleks läbi vaadata 2024. aastal ja seejärel iga viie aasta tagant, et hinnata selle üldist toimimist. Läbivaatamisel tuleks muuhulgas arvesse võtta riikides kujunenud olukorda ning Pariisi kokkuleppes tuleneva hõlbustava dialoogi (2018) ja ülemaailmse kokkuvõtte tulemusi. Lisaks peaks komisjon määruse (EL) nr 525/2013 kohaste korrapäraste aruannete esitamise käigus hindama ka hõlbustava dialoogi (2018) tulemust.
- (21) Kuna käesoleva määruse eesmärke, eelkõige sätestada liikmesriikidele aastateks 2021–2030 miinimumeesmärgid seoses nende kohustusega saavutada liidu kasvuhoonegaaside heite vähendamise eesmärk, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga on neid selle ulatuse ja toime tõttu parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses on sätestatud liikmesriikide miinimumeesmärgid aastateks 2021–2030 seoses nende kohustusega [...] saavutada liidu [...] eesmärk vähendada artikliga 2 hõlmatud sektorites kasvuhoonegaaside heidet 2030. aastaks 30% võrreldes 2005. aasta tasemega, samuti õigusnormid aastaks eraldatud heitkoguste kindlaksmääramise kohta ja õigusnormid, mille alusel hinnatakse liikmesriikide edusamme miinimumeesmärkide täitmisel.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) kindlaksmääratud allikakategooriatesse kuuluvate heidete suhtes energeetika, tööstusprotsesside ja toote kasutamise, põllumajanduse ja jäätmekäitluse valdkonnas vastavalt määrusele (EL) nr 525/2013 ning seda ei kohaldata direktiivi 2003/87/EÜ I lisas loetletud toimingutega seotud heidete suhtes.
2. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 7 ja artikli 9 lõike 2 kohaldamist, ei kohaldata käesolevat määrust määrusega [LULUCF] hõlmatud kasvuhoonegaaside heidete ja nende sidumise suhtes.
3. Käesoleva määruse kohaldamisel käsitatakse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) allikakategooria „1.A.3.A. Tsiiviillennundus“ CO₂-heite väärtust nulliga võrdsena.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kasvuhoonegaaside heide“ – süsinikdioksiidi (CO₂), metaani (CH₄), diämmastikoksiidi (N₂O), fluorosüivesinike (HFCd), perfluorosüivesinike (PFCd), lämmastiktrifluoriidi (NF₃) ja väävelheksafluoriidi (SF₆) heide (CO₂-ekvivalenttonnides), mis on kindlaks määratud vastavalt määrusele (EL) nr 525/2013 ja mis kuulub käesoleva määruse kohaldamisalasse;
- 2) „aastaks eraldatud heitkogus“ – suurim lubatud kasvuhoonegaaside heide, mis määratakse kindlaks ajavahemiku 2021–2030 iga aasta kohta vastavalt käesoleva määruse artikli 4 lõikele 3 ja artiklile 10;
- 3) „ELi HKSi saastekvoot“ – direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3 punktis a määratletud saastekvoot.

Artikkel 4

Iga-aastased heite piirnormid ajavahemikuks 2021–2030

1. Iga liikmesriik vähendab kasvuhoonegaaside heidet 2030. aastaks võrreldes 2005. aasta heitetasemega (mis on kindlaks määratud vastavalt lõikele 3) vähemalt sel määral, nagu kõnealuse liikmesriigi jaoks on sätestatud käesoleva määruse I lisas.
2. Iga liikmesriik tagab, võttes arvesse käesoleva määruse artiklites 5, 6 ja 7 sätestatud paindlikkusmeetmeid ja käesoleva määruse artikli 10 lõike 2 kohast kohandamist ning kõiki otsuse nr 406/2009/EÜ artikli 7 kohaldamisest tulenevaid mahaarvamisi, et kasvuhoonegaaside heide ei ületa ühelgi ajavahemikku 2021–2029 kuuluval aastal lineaarses kavas kindlaksmääratud piirnormi, võttes aluseks 2020. aastaks ettenähtud piirnormi, mis arvutatakse kasvuhoonegaaside heite 2016., 2017. ja 2018. aasta keskmise väärtuse põhjal, mis määratakse kindlaks vastavalt käesoleva artikli lõikele 3, ning lõpetades 2030. aastaks kehtestatud piirnormiga, mis kõnealuse liikmesriigi jaoks on sätestatud käesoleva määruse I lisas.

3. Komisjon võtab vastu [...] rakendusaktid, milles määratakse kindlaks aastateks 2021–2030 eraldatud heitkogused CO₂-ekvivalenttonnides, nagu on täpsustatud käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2. Kõnealuste rakendusaktide kohaldamiseks vaatab komisjon põhjalikult läbi kõige värskemad riiklikud inventuuriandmed, mille liikmesriigid on esitanud 2005. aasta ja 2016.–2018. aasta kohta vastavalt määruse (EL) nr 525/2013 artiklile 7. Need rakendusaktid peavad samuti näitama iga liikmesriigi 2005. aasta heitkogust, mida kasutati käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud aastaks eraldatud heitkoguste kindlaksmääramiseks.
4. Nendes rakendusaktides määratakse liikmesriikide poolt artikli 6 lõike 2 alusel teatatud andmete põhjal kindlaks ka üldkogused, mida võib arvesse võtta seoses artikli 9 nõuete täitmisega liikmesriikides aastatel 2021–2030. Kui kõikide liikmesriikide heitkoguste summa kokku on suurem kui 100 miljonit, vähendatakse iga liikmesriigi heitkoguseid proportsionaalselt nii, et 100 miljoni piiri ei ületata.
5. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artiklis 13 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Artikkel 5

Paindlikkusmeetmed iga-aastase heite piirnormi täitmiseks

- 1.¹⁹ Aastatel 2021–2025 võib liikmesriik maha arvata heitkoguseid kuni 10% ulatuses talle järgmiseks aastaks eraldatud heitkogusest.
2. Aastatel 2026–2029 võib liikmesriik maha arvata heitkoguseid kuni 5% ulatuses talle järgmiseks aastaks eraldatud heitkogusest.

¹⁹ Varem lõige 2. Varasema lõike 1 tekst jäetakse välja (ülearune).

3. Liikmesriik, kus kasvuhoonegaaside heide on talle teatavaks aastaks eraldatud heitkogusest väiksem, võib käesolevas artiklis ja artiklis 6 kindlaksmääratud paindlikkusmeetmeid silmas pidades asjaomaseks aastaks eraldatud heitkoguste ülejäägi üle kanda järgmistesse aastatesse kuni aastani 2030.
4. Liikmesriik võib kuni 5 % teatavaks aastaks eraldatud heitkogusest üle kanda teistele liikmesriikidele. Vastuvõttev liikmesriik võib seda kogust kasutada artikli 9 nõuete täitmiseks teataval aastal või sellele järgnevatel aastatel kuni aastani 2030.
5. Liikmesriik, kus kasvuhoonegaaside heite läbivaadatud tase on teataval aastal talle selleks aastaks eraldatud heitkogusest väiksem, võib käesoleva artikli lõigetes 1–4 ja artiklis 6 kindlaksmääratud paindlikkusmeetmeid silmas pidades asjaomaseks aastaks eraldatud heitkoguste ülejäägi üle kanda teistele liikmesriikidele. Vastuvõttev liikmesriik võib seda kogust kasutada artikli 9 nõuete täitmiseks kõnealusel aastal või sellele järgnevatel aastatel kuni aastani 2030.
- 5a. Liikmesriigid võivad kasutada tulu, mis on tekkinud heitkoguste ülekandmisest vastavalt lõigetele 4 ja 5, kliimamuutuste vastu võitlemiseks liidus või kolmandates riikides. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist käesoleva lõike kohaselt võetud meetmetest.
- 5b. Mis tahes selline käesoleva artikli lõigete 4 ja 5 kohane ülekandmine võib tuleneda kasvuhoonegaaside heite vähendamise projektist või programmist, mis viiakse läbi müüjaks olevas liikmesriigis ja mida rahastab vastuvõttev liikmesriik, vältides samas topeltarvestust ja tagades jälgitavuse.
6. Liikmesriigid võivad käesoleva määruse artikli 9 nõuete täitmiseks kasutada direktiivi 2003/87/EÜ artikli 24a lõike 1 kohastest projektidest saadud ühikuid ilma koguselise piiranguta ja vältides topeltarvestust.

Paindlikkusmeetmed, mida kohaldatakse teatavate liikmesriikide suhtes pärast ELi HKSi saastekvootide arvu vähendamist

1. Käesoleva määruse II lisas loetletud liikmesriigid võivad käesoleva määruse nõuete täitmiseks ühiselt kehtetuks tunnistada kuni 100 miljonit [...] ELi HKSi saastekvooti. Nimetatud kehtetuks tunnistamine tehakse asjaomase liikmesriigi enampakkumisel müüdavate saastekvootide arvust vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 10.
2. Käesoleva määruse II lisas loetletud liikmesriigid teavitavad komisjoni hiljemalt 31. detsembriks 2019 sellest, et nad kavatsevad artikli 9 nõuete täitmiseks kasutada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ELi HKSi saastekvootide piiratud kehtetuks tunnistamist määrani, mis on sätestatud iga asjaomase liikmesriigi jaoks iga aasta kohta ajavahemikul 2021–2030 käesoleva määruse II lisas. Käesoleva määruse II lisas loetletud liikmesriigid võivad otsustada, et vähendavad eelnevalt teatatud koguseid kõnealusel perioodil kaks korda, st 2024. aastal ja 2027. aastal. Sellisel juhul teavitavad nad komisjoni sellest otsusest hiljemalt 31. detsembriks 2024 ja vajaduse korral 31. detsembriks 2027.
3. Direktiivi 2003/87/EÜ artikli 20 kohaselt määratud põhihaldaja [...] „põhihaldaja“) võtab liikmesriigi taotluse korral arvesse käesoleva määruse artikli 4 lõikes 4 osutatud üldkoguseni küündivat kogust, et tagada käesoleva määruse artikli 9 nõuete täitmine asjaomases liikmesriigis. Ajavahemikus 2021–2030 tunnistatakse kõnealuse liikmesriigi puhul igal aastal direktiivi 2003/87/EÜ artikli 12 lõike 4 kohaselt kehtetuks üks kümnendik käesoleva määruse artikli 4 lõike 4 kohaselt kindlaksmääratud ELi HKSi saastekvootidest.
4. Kui liikmesriik on käesoleva artikli lõike 2 kohaselt teavitanud komisjoni oma otsusest muuta eelnevalt teatatud kogust, tunnistatakse kõnealuse liikmesriigi puhul kehtetuks asjakohane väiksem kogus saastekvoote vastavalt kas aastatel 2026–2030 või aastatel 2028–2030.

**Raadatud maast, metsastatud maast, majandatavast põllumaast ja majandatavast rohumaast
tulenev täiendav kuni 280 miljoni tonni netosidumine**

1. Käesoleva määruse artikli 9 nõuete täitmiseks võib iga liikmesriik vastavalt määruse [LULUCF] artiklile 2 talle asjaomaseks aastaks eraldatud heitkogust ületava heite puhul asjaomasel aastal arvesse võtta kõikide netosidumiste ja kõikide raadatud maad, metsastatud maad, majandatavat põllumaad ja majandatavat rohumaad hõlmavate kombineeritud arvestuskategooriate netoheite summat, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) liikmesriigi poolt aastatel 2021–2030 arvesse võetud kumulatiivne kogus ei ületa asjaomase liikmesriigi jaoks käesoleva määruse III lisas kehtestatud maksimumkogust;
 - b) asjaomane kogus ületab määruse [LULUCF] artiklis 4 asjaomase liikmesriigi jaoks kehtestatud nõudeid;
 - c) liikmesriik ei ole omandanud teistelt liikmesriikidelt määruse [LULUCF] kohaselt rohkem netosidumisi, kui ta on üle kandnud; ning
 - d) liikmesriik on täitnud määruse [LULUCF] nõuded.
2. Komisjon võtab kooskõlas käesoleva määruse artikliga 12 käesoleva artikli lõike 1 muutmiseks vastu delegeeritud õigusakte, et kajastada majandatavat metsamaad käsitleva arvestuskategooria panust, kui vastu on võetud [...] rakendusaktid, milles käsitletakse riiklikel metsaarvestuskavadel põhinevate metsade võrdlustasemete ajakohastamist vastavalt määruse [LULUCF] artikli 8 lõikele 6.

Artikkel 8

Parandusmeetmed

1. Kui komisjon leiab pärast määruse (EL) nr 525/2013 artikli 21 kohast hindamist ja võttes arvesse käesoleva määruse artiklites 5–7 osutatud paindlikkusmeetmete kavandatavat kasutust, et liikmesriik ei tee piisavaid edusamme, peab kõnealune liikmesriik esitama komisjonile kolme kuu jooksul parandusmeetmete kava, mis sisaldab järgmist:
 - a) meetmed, mida liikmesriik rakendab selleks, et täita käesoleva määruse artikli 4 kohaseid konkreetseid kohustusi nii siseriiklike poliitikasuundade ja meetmete kui ka liidu meetme rakendamise kaudu;
 - b) kõnealuste meetmete rakendamise ajakava, mis võimaldab hinnata rakendamise käigus igal aastal tehtud edusamme.
2. Euroopa Keskkonnaamet abistab komisjoni kõigi selliste kavade hindamisel vastavalt iga-aastasele tööprogrammile.
3. Komisjon võib esitada arvamuse kavade kohta, mis on esitatud vastavalt lõikele 1, ja peab sellisel juhul tegema seda nelja kuu jooksul alates nende kavade kättesaamisest.

Artikkel 9

Vastavuskontroll

1. Kui aastatel 2027 ja 2032 tehtava läbivaatamise tulemusel selgub, et liikmesriigi aastane kasvuhoonegaaside heide on kõnealuse ajavahemiku mis tahes aastal käesoleva artikli lõikest 2 ja artiklites 5–7 sätestatud paindlikkusmeetmete kohaldamisest lähtuvalt suurem kui talle aastaks eraldatud heitkogus, kohaldatakse järgmisi meetmeid:
 - a) vastavalt artikli 11 kohaselt vastu võetud meetmetele suurendatakse asjaomase liikmesriigi järgmise aasta heitkogust nii, et ülemäärane kasvuhoonegaaside heide CO₂-ekvivalenttonnides korrutatakse koefitsiendiga 1,08; ning

- b) asjaomasel liikmesriigil on ajutiselt keelatud kanda aastaks eraldatud heitkoguseid üle teistele liikmesriikidele seni, kuni ta tagab käesoleva määruse artikli 4 nõuete täitmise. Põhihaldaja kannab kõnealuse keelu artiklis 11 osutatud registrisse.
2. Kui liikmesriigi kasvuhoonegaaside heide on aastateks 2021–2025 või 2026–2030 määrusega [LULUCF] ettenähtust suurem kui liikmesriigis seotud kogused, nagu on kindlaks määratud kõnealuse määruse artiklis 12, vähendatakse asjaomasele liikmesriigile aastaks eraldatavaid heitkoguseid CO₂-ekvivalenttonnides niivõrd, kuivõrd nendel aastatel heitkoguseid ületati.

Artikkel 10

Kohandamine

1. Liikmesriikidele käesoleva määruse artikli 4 kohaselt määratud iga-aastaseid heitkoguseid kohandatakse nii, et need kajastaksid järgmist:
- a) direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 alusel välja antud ELi HKSi saastekvootide arvu [...] kohandamine, mis tuleneb kõnealuse direktiiviga hõlmatud heite tekkeallikate muutumisest kooskõlas komisjoni otsustega, mis on vastu võetud kõnealuse direktiivi [...] kohaselt riiklike saastekvootide jaotuskavade (2008–2012) [...] lõpliku heakskiitmise kohta;
- b) direktiivi 2003/87/EÜ artikli 24 ja artikli 24a alusel välja antud ELi HKSi saastekvootide arvu kohandamine seoses heite vähendamisega asjaomases liikmesriigis; ning
- c) direktiivi 2003/87/EÜ artikli 27 alusel ELi HKSi süsteemist välja jäetud kütistele eraldatud ELi HKSi saastekvootide arvu kohandamine süsteemist väljajätmise ajal.
2. Käesoleva määruse IV lisas kindlaksmääratud kogused lisatakse kõikidele kõnealuses lisas loetletud liikmesriikidele 2021. aastaks eraldatud heitkogustele.

3. Komisjon avaldab kõnealusest kohandamisest tulenevad arvanded.

Artikkel 10a

Täiendav turvarserv liikmesriikidele erandlikel asjaoludel

1. Liidu registris kehtestatakse turvarserv, mis ei ületa [100] miljonit CO₂-ekvivalenttonni, tingimusel et saavutatakse artiklis 1 osutatud liidu eesmärk. See on saadaval lisaks artiklites 5, 6 ja 7 osutatud paindlikkusmeetmetele [...].
2. Liikmesriik saab abi lõikes 1 osutatud reservist, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
 - a) vastavalt Eurostati poolt 2016. aasta aprillis avaldatud andmetele oli tema SKP elaniku kohta (turuhindades) 2013. aastal alla ELi keskmise;
 - b) tema kumulatiivsed heitkogused aastatel 2013–2020 olid käesoleva määrusega hõlmatud sektorites väiksemad kui aastaks eraldatud kumulatiivsed heitkogused aastatel 2013–2020; ning
 - c) ta on ära kasutanud artikli 5 lõigete 2 ja 3 kohased paindlikkusmeetmed, ta on maksimaalselt kasutanud ära netosidumisi artikli 7 kohaselt, isegi kui kogus ei saavuta III lisas sätestatud taset, ta ei ole teinud netoülekandeid teistele liikmesriikidele artikli 5 kohaselt ning tema heitkogused ületavad sellegipoolest talle aastaks eraldatud heitkoguseid aastatel 2026–2030.
3. Liikmesriik, mis vastab lõikes 2 sätestatud tingimustele, saab kõnealusest reservist täiendava koguse maksimaalselt tema puudujäägile vastaval hulgal, mida tuleb kasutada artikli 9 nõuete täitmiseks. Nimetatud kogus ei tohi olla suurem kui 20% tema üldisest ületatud kogusest aastatel 2013–2020. Kui sellest tulenev kollektiivne kogus on kõikide lõikes 2 sätestatud tingimustele vastavate liikmesriikide puhul suurem lõikes 1 osutatud piirmäärast, vähendatakse iga nimetatud liikmesriigi heitkoguseid proportsionaalselt.

Kogus, mis jääb reservi alles pärast esimeses lõigus sätestatud jaotamist, jaotatakse proportsionaalselt nimetatud lõigus osutatud liikmesriikide vahel vastavalt nende järelejäänud puudujäägile seda samal ajal mitte ületades. Selline kogus võib iga nimetatud liikmesriigi puhul lisanduda esimeses lõigus osutatud protsendimääradele.

4. Pärast määruse (EL) nr 525/2013 artiklis 19 osutatud läbivaatamise lõpetamist 2020. aasta kohta avaldab komisjon iga lõike 2 punktides a ja b osutatud liikmesriigi jaoks käesoleva artikli lõike 3 esimese lõigu teises lauses osutatud maksimumkogused.

Artikkel 11

Register

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 12 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat määrust tagamaks, et käesoleva määruse alusel peetakse määruse (EL) nr 525/2013 artikli 10 kohaselt loodud liidu registri kaudu täpset arvestust järgneva kohta:
- a) aastaks eraldatud heitkogused;
 - b) käesoleva määruse artiklite 5–7 alusel kohaldatavad paindlikkusmeetmed;
 - c) käesoleva määruse artikli 9 kohane vastavuskontroll; ning
 - d) käesoleva määruse artikli 10 kohane kohandamine;
 - e) käesoleva määruse artikli 10a kohane turvareserv.
- 1a. Põhihaldaja kontrollib automaatselt kõiki käesoleva määruse alusel tehtud tehinguid ja blokeerib vajaduse korral tehingud selle tagamiseks, et ei esineks eeskirjade eiramist.
2. Lõike 1 punktides a–e ja lõikes 1a osutatud teave on üldsusele kättesaadav.

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 7 lõikes 2 ja lõikes 11 [...] osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev]. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist vastuväite.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 7 lõikes 2 ja artiklis 11 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 7 lõike 2 ja artikli 11 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 13

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EL) nr 525/2013 kohaselt moodustatud kliimamuutuste komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 14

Läbivaatamine

1. Käesoleva määruse sätteid vaadatakse korrapäraselt läbi, võttes muuhulgas arvesse riikides kujunenud olukorda, rahvusvahelisi arenguid ja jõupingutusi, mis on tehtud Pariisi kokkuleppe pikaajaliste eesmärkide saavutamiseks.
2. Komisjon esitab kuue kuu jooksul pärast iga Pariisi kokkuleppe artiklis 14 kokku lepitud ülemaailmse kokkuvõtte koostamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse toimimise kohta, samuti selle panuse kohta 2030. aastaks seatud liidu kasvuhooonegaaside heite vähendamise üldeesmärgi täitmisel ja Pariisi kokkuleppe eesmärkide saavutamisel, eelkõige seoses vajadusega täiendavate liidu poliitikate ja meetmete järele, pidades silmas vajalikku kasvuhooonegaaside vähendamist liidu ja selle liikmesriikide poolt, ning võib vajaduse korral teha ettepanekuid.

Määruse (EL) nr 525/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 525/2013 muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 7 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine punkt:

„aa) alates 2023. aastast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse .../.... [jõupingutuste jagamist käsitlev määrus] [...] artiklis 2 osutatud inimtekkeliste kasvuhoonegaaside heite kohta aastal X-2 kooskõlas ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni aruandlusnõuetega;“

b) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid teatavad komisjonile igal aastal esitatavas aruandes oma kavatsusest kasutada määruse [jõupingutuste jagamist käsitlev määrus] artikli 5 lõigetega 4 ja 5 ette nähtud paindlikkusmeetmeid. Kolme kuu jooksul kõnealuse teabe saamisest liikmesriikidelt teeb komisjon teabe kättesaadavaks artiklis 26 osutatud komiteele.“

(2) Artikli 13 lõike 1 punktile c lisatakse järgmine punkt [...]:

„viii) alates 2023. aastast teave nende poolt määruse [jõupingutuste jagamist käsitlev määrus] [...] kohaselt kehtestatud kohustuste täitmiseks rakendatud poliitikasuundade ja meetmete kohta ning teave täiendavate poliitikasuundade ja meetmete kohta, mida kavatakse rakendada kõnealuse määruse kohastest kasvuhoonegaaside heite vähendamise ja sidumise kohustustest suuremas ulatuses võetud kohustuste täitmiseks [...]. (üle viidud eespool toodud lõikesse 1b)“;

(3) Artikli 14 lõikele 1 lisatakse järgmine punkt:

„f) alates 2023. aastast kasvuhoonegaaside heiteprognoosid kokku ning eraldi hinnangud direktiiviga 2003/87/EÜ ja määrusega [jõupingutuste jagamist käsitlev määrus] [...] hõlmatud heiteallikatest pärit kasvuhoonegaaside prognoositud heite kohta;“

(4) Artikli 21 lõikesse 1 [...] lisatakse järgmine punkt:

„c) määruse [jõupingutuste jagamist käsitlev määrus] artiklis 4 sätestatud kohustused [...] Hindamisel võetakse arvesse liidu poliitikasuundumuste ja meetmete rakendamisel tehtud edusamme ning liikmesriikidelt saadud teavet. Iga kahe aasta tagant tuleb hinnangule lisada ka ülevaade sellest, missugused on liidu kavandatud edusammud Pariisi kokkuleppe kohase riiklikult kindlaksmääratud panuse rakendamisel, mis sisaldub liidu kohustuses vähendada kasvuhoonegaaside heidet, ning liikmesriikide kavandatud edusammud kõnealuses määruuses sätestatud kohustuste täitmisel.“.

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

*I LISA***LIIKMESRIIGI KASVUHOONEGAASIDE HEITE VÄHENDAMISE EESMÄRGID
VASTAVALT ARTIKLILE 4**

	Liikmesriikide kasvahoonegaaside heite vähendamise eesmärgid 2030. aastaks võrreldes 2005. aastaga vastavalt artikli 4 lõikele 3
Belgia	-35%
Bulgaaria	-0%
Tšehhi Vabariik	-14%
Taani	-39%
Saksamaa	-38%
Eesti	-13%
Iirimaa	-30%
Kreeka	-16%
Hispaania	-26%
Prantsusmaa	-37%
Horvaatia	-7%
Itaalia	-33%
Küpros	-24%
Läti	-6%
Leedu	-9%
Luksemburg	-40%
Ungari	-7%
Malta	-19%
Madalmaad	-36%
Austria	-36%
Poola	-7%
Portugal	-17%
Rumeenia	-2%
Sloveenia	-15%
Slovakkia	-12%
Soome	-39%
Rootsi	-40%
Ühendkuningriik	-37%

II LISA

**LIIKMESRIIGID, KELLEL ON LUBATUD KEHTETUKS TUNNISTADA PIIRATUD
KOGUSES HKSi SAASTEKVOOTE, MIDA VASTAVALT ARTIKLILE 6 VÕETAKSE
ARVESSE NÕUETE TÄITMISEL**

	2005. aasta heitkogustel põhinev maksimaalne protsendimäär, mis on kindlaks määratud vastavalt käesoleva määruse artikli 4 lõikele 3
Belgia	2%
Taani	2%
Iirimaa	4%
Luksemburg	4%
Malta	2%
Madalmaad	2%
Austria	2%
Soome	2%
Rootsi	2%

III LISA

RAADATUD MAADEST, METSASTATUD MAADEST, MAJANDATAVATEST PÕLLUMAADEST JA MAJANDATAVATEST ROHUMAADEST TULENEVATE NETOSIDUMISTE KOGUSUMMA, MIDA LIHKMESRIIGID VÕIVAD VASTAVALT ARTIKLILE 7 AASTATEL 2021–2030 NÕUETE TÄITMISEL ARVESSE VÕTTA

	Maksimumkogus väljendatuna miljonites CO ₂ - ekvivalenttonnides
Belgia	3,8
Bulgaaria	4,1
Tšehhi Vabariik	2,6
Taani	14,6
Saksamaa	22,3
Eesti	0,9
Iirimaa	26,8
Kreeka	6,7
Hispaania	29,1
Prantsusmaa	58,2
Horvaatia	0,9
Itaalia	11,5
Küpros	0,6
Läti	3,1
Leedu	6,5
Luksemburg	0,25
Ungari	2,1
Malta	0,03
Madalmaad	13,4
Austria	2,5
Poola	21,7
Portugal	5,2
Rumeenia	13,2
Sloveenia	1,3
Slovakkia	1,2
Soome	4,5
Rootsi	4,9
Ühendkuningriik	17,8
Maksimaalne kogusumma:	280

IV LISA

KOHANDAMISTE KOGUSUMMA VASTAVALT ARTIKLI 10 LÕIKELE 2

	Kohandamiste kogusumma vastavalt artikli 10 lõikele 2, väljendatuna CO2-ekvivalenttonnides
Bulgaaria	1602912
Tšehhi Vabariik	4440079
Eesti	145944
Horvaatia	1148708
Läti	547061
Leedu	2165895
Ungari	6705956
Poola	7456340
Portugal	1655253
Rumeenia	10932743
Sloveenia	178809
Slovakkia	2160210
